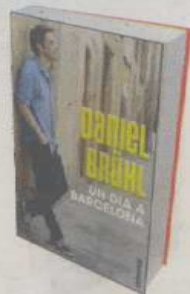

L'actor Daniel Brühl ha explicat la seva visió de Barcelona en un llibre
FRANCESC MELCION

UN DIA A
BARCELONA
Daniel Brühl

Editorial: Entramat
(Barcelona, 2013)
Pàgines: 192
Preu: 19 euros

La reina de la festa

A mig camí entre la biografia sentimental, la crònica i el llibre de viatges, *Un dia a Barcelona*, escrita per l'actor germanocatalà Daniel Brühl (*Good Bye Lenin!*, *i Eva*) amb la col·laboració de Javier Cáceres, ens transporta a un microcosmos efervescent amb la tendresa i la lleugeresa desenfadada d'una cançó dels Antònia Font. I no només perquè aquest dietari de cuidadíssima edició ens recordi una infantesa de Cacaolat, Fanta de taronja i Scalètric. No.

Brühl fa una passejada molt personal pels carrers de Barcelona, la ciutat de la seva mare i una mica també la seva, perquè hi va néixer, encara que després se n'anés a viure a Alemanya. Tot i haver-hi tornat periòdicament amb la família durant els dies feliços de les vacances d'infantesa, no va ser fins als 26 anys que s'hi va poder instal·lar uns mesos durant el rodatge de la pel·lícula *Salvador*, dirigida per Manuel Huerga. D'aquell temps neix aquest retrat un pèl reivindicatiu sobre una ciutat que té ben poc a veure amb la imatge que n'ofereix el film més aviat, o més ben dit, del tot blada de Woody Allen *Vicky Cristina Barcelona*.

Com en aquesta ciutat cada cop més plena de turistes pots arribar a peu a gairebé tot arreu, Brühl surt del Tibidabo, se'n va cap al Carmel, recorre el Putxet, el mercat de la Travessera de Gràcia, va als toros a la Monumental i, entre d'altres llocs, visita els bars del Raval—curiosament, l'actor té un bar al barri berlinès de Kreuzberg que es diu Raval—. Aquest conjunt d'escenaris serveixen per vestir l'atmosfera singular d'un recull d'experiències amb què l'actor evoca per exemple com, quan era petit, els immigrants que hi tornaven veien la cara lletja i més lúgubre de la ciutat. Brühl posa l'èmfasi en la importància dels amics (la preparació de la paella a casa del Manel Huer-

ga és memorable), no se n'oblida de la tradició escatològica catalana (la figura del caganer sobta a l'estranger) i ho *salpebra* amb algunes anècdotes i pinzellades històriques.

La idea inicial que tenia l'autor era explicar la ciutat Barcelona als alemanys i, potser en algun moment, per aquest motiu cau en algun tòpic, però en general afina prou bé, després d'una mediterrània alegria primaveral i, sobretot, desperta curiositat per continuar

L'apunt

Daniel Brühl (Barcelona, 1978) va debutar al cinema el 1999 amb un paper a 'Schlaraffenland', film que n'ha estat seguit de gairebé una quarantena més.

amb la lectura. Probablement el millor d'*Un dia a Barcelona* és la mirada suggeridora, càlida i encurosida, a mig camí entre l'estranger i el barceloní, plena d'amor i admiració per una ciutat única i especial, plena de sol i ombres que, gairebé sense proposar-s'ho, s'ha acabat convertint en la reina de la festa: la ciutat europea de moda, el lloc més *trendy*, segons unes quantes guies. Però, en el fons, amb tants visitants, no estarem morint d'èxit? *